

Shalom!

We are about to hear a phrase for the first time in the Torah - the "sons of Yisrael."

***Bereshith/Genesis 42:5*** *And the sons of Yisrael went to buy grain among those who journeyed, for the famine was in the land of Canaan.*

There is something about the famine that becomes the catalyst that will cause the sons of Ya'acov to become accountable for their behaviors, repent of their misconduct, and be raised up to the level of becoming the "sons of Yisrael." Just as the pit, slavery, unfair accusations, and prison helped Yosef to see the hand of יהוה in every aspect of his life, so now Yosef's brothers were about to experience trials in Egypt. Every experience would become one stop along the way to becoming the "sons of Yisrael." The brothers left Canaan completely ignorant of what they were about to walk into. Or did they have a bit of a hunch that something was about to happen?

***Bereshith/Genesis 42:1*** *When Ya'acov saw that there was grain in Egypt, Ya'acov said to his sons, "Why do you look at one another?"*

Does it seem like Ya'acov's sons were hesitating? Remember this event?

***Bereshith/Genesis 37:28*** *Then Midianite traders passed by; so the brothers pulled Yosef up and lifted him out of the pit, and sold him to the Ishmaelites for twenty shekels of silver. And they took Yosef to Egypt.*

The very thought of Egypt evoked the disturbing memory of a terrible secret. How could it not stir up an immense amount of guilt? After all these years the guilt was not erased, but instead it haunted them. More on this later.

When Yosef was elevated to second in command over all the land of Egypt, notice all Pharaoh did to exalt him:

***Bereshith/Genesis 41:41*** *And Pharaoh said to Yosef, "See, I have set you over all the land of Egypt."* 42 *Then Pharaoh took his signet ring off his hand and put it on Yosef's hand; and he clothed him in garments of fine linen and put a gold chain around his neck. 43 *And he had him ride in the second chariot which he had; and they cried out before him, "Bow the knee!"* So he set him over all the land of Egypt. 44 *Pharaoh also said to Yosef, "I am Pharaoh, and without your consent no man may lift his hand or foot in all the land of Egypt."**

Shalom!

We staan op het punt voor de eerste keer in de Thora een zin te horen - de "zonen van Israël".

***Bereshith/Genesis 42:5*** *En de zonen van Israël gingen onder degenen die reisden om graan te kopen, want de hongersnood was in het land Kanaän.*

Er is iets met de hongersnood; die wordt de katalysator waardoor de zonen van Ya'acov aansprakelijk gesteld worden voor hun gedrag, berouw hebben over hun wangedrag en opgevoed tot het niveau van de "zonen van Israël" worden. Net zoals de put, de slavernij, oneerlijke beschuldigingen en de gevangenis Jozef hielpen de hand van de HEERE in elk aspect van zijn leven te zien, zo stonden de broers van Jozef op het punt om beproevingen in Egypte te ondergaan. Elke ervaring zou een stopplaats worden op weg naar "zonen van Israël" worden. De broers verlieten Kanaän volkomen onwetend over wat ze zouden tegenkomen. Of hadden ze een beetje een vermoeden dat er iets ging gebeuren?

***Bereshith/Genesis 42:1*** *Toen Ya'acov zag dat er graan in Egypte was, zei Ya'acov tegen zijn zonen: "Waarom kijken jullie naar elkaar?"*

Lijkt het alsof de zonen van Ya'acov aarzelden? Onthoud deze gebeurtenis.

***Bereshith/Genesis 37:28*** *Toen kwamen Midianietische handelaars voorbij; dus trokken de broers Jozef op en tilden hem uit de put en verkochten hem aan de Ismaëlieten voor twintig sjekels zilver. En zij brachten Jozef naar Egypte.*

De gedachte aan Egypte riep de verontrustende herinnering op aan een vreselijk geheim. Hoe kon het geen immense hoeveelheid schuld opwekken? Na al die jaren was de schuldgevoel niet weg, maar in plaats daarvan achtervolgde het hen. Hierover later meer.

Bemerk alles wat Farao deed om Jozef te verhogen toen hij tot tweede bevelhebber over heel Egypte verheven werd:

***Bereshith/Genesis 41:41*** *En Farao zei tot Jozef: Zie, Ik heb u over het hele Egypteland gesteld.* 42 *Toen nam Farao zijn zegelring van zijn hand, en legde die op Jozef's hand; en hij kleedde hem in klederen van fijn linnen en deed een gouden ketting om zijn hals. 43 *En hij liet hem rijden in de tweede wagen die hij had; en zij riepen voor hem uit: "Buig de knie!"* Zo stelde hij hem over het hele land van Egypte. 44 *Farao zei ook tot Jozef: "Ik ben Farao en zonder uw toestemming mag niemand in het hele land van Egypte zijn hand of voet opheffen."* 45 *En**

45 And Pharaoh called Yosef's name Zaphnath-Paaneah. And he gave him as a wife Asenath, the daughter of Poti-Pherah priest of On. So Yosef went out over all the land of Egypt.

Pharaoh and the Egyptian people attempted to assimilate Yosef and remove his identity as a son rejected and despised by his family, one who was sold as a slave, accused and thrown into prison. Not only did the Egyptians crown Yosef with power, but he was clothed richly in Egyptian garments, given an Egyptian name and a high class Egyptian bride. Is this not what happened to Yeshua? His first followers were all Jewish, but by the end of the first century, believing congregations were mostly of the nations. Like the Egyptians, these non-Jewish believers were aware that their Messiah was the despised and rejected King of the Jews. Over the next centuries, the Christian church began to de-emphasize His Jewishness, turning Him into a blue-eyed, halo-wearing, Torah breaking Messiah who was born on December 25th, the very day the sun-god was said to have been born. The truth is, as believers in Messiah, we are those "sons of Yisrael," in need of personal transformation and of re-establishing the identity of our Messiah. In coming to know Him for who He is, we will come into the unity of the family of Yisrael: **Ephesians 2:12-13**

So the brothers set out for Egypt:

**Bereshith/Genesis 42:5** *And the sons of Yisrael went to buy grain among those who journeyed, for the famine was in the land of Canaan. 6 Now Yosef was governor over the land; and it was he who sold to all the people of the land. And Yosef's brothers came and bowed down before him with their faces to the earth.*

Without even knowing it, the brothers put themselves under Yosef's authority. Their fate was in his hands. As Yosef had power over all Egypt, Yeshua has power over all the world, whether people are aware or not:

**Revelation 19:16** *And He has on His robe and on His thigh a name written: KING OF KINGS AND LORD OF LORDS.*

**Revelation 1:5** *and from Yeshua the Messiah, the faithful witness, the firstborn from the dead, and the ruler over the kings of the earth. To Him who loved us and washed us from our sins in His own blood*

When did Yosef first realize that he had not simply been sold into slavery, but rather he had been sent

Farao noemde Jozefs naam Zafnath-Paaneah. En hij gaf hem Asenath als een vrouw, de dochter van Poti-Pherah priester van On. Dus Jozef ging uit over het hele land van Egypte.

Farao en het Egyptische volk probeerden Jozef te assimileren en zijn identiteit als een afgewezen en door zijn familie verachte zoon weg te nemen, iemand die als slaaf werd verkocht, beschuldigd en in de gevangenis werd gegooid. Niet alleen bekroonden de Egyptenaren Jozef met macht, maar hij ging rijkelijk gekleed in Egyptische gewaden, kreeg een Egyptische naam en een Egyptische bruid van hoge klasse. Is dit niet wat er met Yeshua is gebeurd? Zijn eerste volgelingen waren allemaal Joods, maar aan het einde van de eerste eeuw waren de gelovige gemeenten voornamelijk vanuit de naties. Net als de Egyptenaren, waren deze niet-Joodse gelovigen zich ervan bewust dat hun Messias de verachte en verworpen Koning der Joden was. In de loop van de volgende eeuwen begon de christelijke kerk Zijn jood-zijn af te zwakken, en veranderde Hem in een blauwogige, halo-dragende, Tora verwerpende Messias die op 25 december werd geboren, precies op de dag dat men zei dat de zonnegod was geboren. De waarheid is dat wij, als gelovigen in de Messias, die "zonen van Israël" zijn, met nood aan persoonlijke transformatie en herbevestiging van de identiteit van onze Messias. Door Hem te leren kennen als wie Hij is, zullen we in de eenheid van Israëls familie komen: **Efeziërs 2:12-13**

De broers gingen dus op weg naar Egypte:

**Bereshith/Genesis 42:5** *En de zonen van Israël gingen onder degenen die reisden om graan te kopen, want de hongersnood was in het land Kanaän. 6 Nu was Jozef gouverneur over het land; en het was hij die aan alle mensen van het land verkocht. En de broers van Jozef kwamen en bowen voor hem neer met hun gezichten naar de aarde.*

Zonder het zelfs maar te weten, plaatsen de broeders zichzelf onder de autoriteit van Jozef. Hun lot lag in zijn handen. Zoals Jozef macht had over heel Egypte, heeft Yeshua macht over de hele wereld, of mensen zich hiervan bewust zijn of niet:

**Openbaring 19:16** *En Hij heeft op Zijn kleet en op Zijn dij de naam geschreven: KONING DER KONINGEN EN HEER DER HEREN.*

**Openbaring 1:5** *en van Yeshua de Messias, de getrouwe getuige, de eerstgeborene uit de dood, en de heerser over de koningen der aarde. Aan Hem die ons heeft liefgehad en in Zijn eigen bloed ons heeft gewassen van onze zonden*

Wanneer beseftte Jozef voor het eerst dat hij niet zomaar als slaaf was verkocht, maar eerder naar Egypte was

to Egypt with the purpose of saving his family from destruction? We cannot know for sure. Revelation probably continued as a step-by-step process unfolding slowly before his eyes. As we're reading the text, we want so badly to know what each one is thinking:

**Bereshith/Genesis 42:7** *Yosef saw his brothers and recognized them, but he acted as a stranger to them and spoke roughly to them. Then he said to them, "Where do you come from?" And they said, "From the land of Canaan to buy food." 8 So Yosef recognized his brothers, but they did not recognize him. 9 Then Yosef remembered the dreams which he had dreamed about them, and said to them, "You are spies! You have come to see the nakedness of the land!"*

Yosef recognized his brothers, but they did not recognize him. Perhaps their lack of recognition surprised Yosef. Perhaps this is the moment when Yosef begins to put the puzzle pieces together... to see that everything that has happened to him was הוה's plan. Note in verse 9 that as soon as he "remembers the dreams," he calls them "spies."

Yosef continues to interrogate his brothers, throwing accusations at them:

**Bereshith/Genesis 42:11** *"We are all one man's sons; we are honest men; your servants are not spies." 12 But he said to them, "No, but you have come to see the nakedness of the land." 13 And they said, "Your servants are twelve brothers, the sons of one man in the land of Canaan; and in fact, the youngest is with our father today, and one is no more." 14 But Yosef said to them, "It is as I spoke to you, saying, 'You are spies!'"*

Why did Yosef call them "spies?" Some rabbis teach that Yosef wanted them to admit to "spying"; i.e., giving his brothers an opportunity to admit they were looking around Egypt for their missing brother. Yosef's heart was pleading...praying that they were looking for him. Please...please...tell me about your "12th brother!!" Tell me of the "one who is no more." Tell me of your regrets!

Yosef was looking for remorse. To hear them say the words Yosef himself had said in the past:

**Bereshith/Genesis 37:15** *Now a certain man found him, and there he was, wandering in the field. And the man asked him, saying, "What are you seeking?" 16 So he (Yosef) said, "I am seeking my brothers."*

gestuurd met het doel zijn familie van de ondergang te redden? We kunnen het niet zeker weten. De openbaring ging waarschijnlijk door als een stapsgewijs proces dat zich langzaam voor zijn ogen ontvouwde. Terwijl we de tekst aan het lezen zijn, willen we zo graag weten wat iedereen denkt:

**Bereshith/Genesis 42:7** *Jozef zag zijn broers en herkende hen, maar hij handelde voor hen als een vreemdeling en sprak ruw tot hen. Toen zei hij tegen hen: "Waar kom je vandaan?" En zij zeiden: "Van het land Kanaän om voedsel te kopen." 8 Zo herkende Jozef zijn broers, maar zij herkenden hem niet. 9 Toen herinnerde Jozef zich de dromen die hij over hen had gedroomd en zei tegen hen: "U bent spionnen, u bent gekomen om de naaktheid van het land te zien!"*

Jozef herkende zijn broers, maar zij herkenden hem niet. Misschien verbaasde hun gebrek aan herkenning Jozef. Misschien is dit het moment waarop Jozef de puzzelstukjes in elkaar begint te passen ... om te zien dat alles wat hem is overkomen het plan van de HEERE was. Noteer in vers 9 dat zodra hij zich "de dromen herinnert" hij ze "spionnen" noemt.

Jozef blijft zijn broers ondervragen en beschuldigingen naar hun hoofden slingeren:

**Bereshith/Genesis 42:11** *"Wij zijn allemaal zonen van één man, wij zijn eerlijke mannen, uw dienaren zijn geen spionnen." 12 Maar hij zei tegen hen: "Neen, maar u bent gekomen om de naaktheid van het land te zien." 13 En zij zeiden: "Uw knechten zijn twaaft broers, de zonen van één man in het land Kanaän, en in feite is de jongste vandaag bij onze vader en één is niet meer." 14 Maar Jozef zei tot hen: "Het is zoals ik tot u sprak en zei: "U bent een spionnen!"*

Waarom noemde Jozef ze "spionnen?" Sommige rabbijnen leren dat Jozef wilde dat ze toegaven van "te spioneren"; dat wil zeggen, hij wilde zijn broers een kans geven om toe te geven dat ze in Egypte rondkeken op zoek naar hun vermiste broer. Het hart van Jozef smeekte ... biddend dat ze naar hem op zoek waren. Alsjeblieft ... alsjeblieft ... vertel me over je "12<sup>de</sup> broer!!" Vertel me van "die ene die niet meer is". Vertel me over jullie spijt!

Jozef was op zoek naar spijt. Om hen te horen zeggen wat Jozef zelf in het verleden had gezegd:

**Bereshith/Genesis 37:15** *En een zeker man vond hem, en daar was hij, zwerfend in het veld. En de man vroeg hem en zei: "Wat zoek je?" 16 Daarop zei hij (Jozef): "Ik zoek mijn broers."*

But it was not to be, so Yosef's alternative plan began to take shape. The brothers were all arrested and thrown into prison. In the pit of prison, Yosef forced them to experience his own personal rejection. Would it jolt their memories? After "three days" in prison, Yosef notes the progress and continues with the plan:

**Bereshith/Genesis 42:18** Then Yosef said to them the third day, "Do this and live, for I fear Elohim: 19 "If you are honest men, let one of your brothers be confined to your prison house; but you, go and carry grain for the famine of your houses. 20 "And bring your youngest brother to me; so your words will be verified, and you shall not die." And they did so. 21 Then they said to one another, "We are truly guilty concerning our brother, for we saw the anguish of his soul when he pleaded with us, and we would not hear; therefore this distress has come upon us." 22 And Reuben answered them, saying, "Did I not speak to you, saying, 'Do not sin against the boy'; and you would not listen? Therefore behold, his blood is now required of us."

Their guilt is rising to the surface and conversation has turned to what they had done to their brother, Yosef. They've begun to acknowledge their sin, and they do believe they should be punished. Repentance was there, but it was incomplete. In addition, there was no open confession:

**Proverbs 28:13** He who covers his sins will not prosper, But whoever confesses and forsakes them will have mercy.

**Bemidbar/Numbers 32:23**... be sure your sin will find you out.

And Yosef heard them, unbeknownst to them:

**Bereshith/Genesis 42:23**

Although Yosef saw some progress, he sent them home with a further plan in place. He gave orders to put every man's money back in his sack. There are so many details in this story. How can we see everything? How can we know what each brother was thinking? How can we know what Yosef was thinking when he turned away from them at this point and "wept"? **Bereshith/Genesis 42:24**

Yosef loved his brothers so much and his heart went out to his condemned brothers. He knew Elohim would judge them because the hatred they had shown for their brother was so intense.

**1 John 2:9** He who says he is in the light, and hates his brother, is in darkness until now. 10 He who loves his brother abides in the light, and there is no cause for stumbling in him. 11 But he who hates his brother

Maar zo zou het niet zijn; dus begon het alternatieve plan van Jozef vorm te krijgen. De broers werden allemaal gearresteerd en in de gevangenis gegooid. In de put van de gevangenis dwong Jozef hen zijn eigen persoonlijke afwijzing te ervaren. Zou het hun herinneringen schokken? Na "drie dagen" in de gevangenis merkt Jozef de voortgang op en gaat verder met het plan:

**Bereshith/Genesis 42:18** Toen zei Jozef tot hen op de derde dag: "Doe dit en leef, want ik ben bang voor Elohim: 19 "Als u eerlijke mannen bent, laat dan uw gevangenis worden beperkt tot één van uw broeders; maar jullie, gaat en draagt graan voor de hongersnood van uw huizen. 20 En breng uw jongste broer bij mij, zodat uw woorden zullen worden gecontroleerd en u niet zult sterven. En dat deden ze. 21 Toen zeiden zij tot elkaar: "Wij zijn waarlijk schuldig aangaande onze broeder, want wij hebben de smart van zijn ziel gezien toen hij tot ons smeekte, en wij wilden niet horen; daarom is deze benauwdheid over ons gekomen." 22 En Ruben antwoordde hun, zeggende: "Heb ik niet tot u gesproken, zeggende: 'Zondig niet tegen de jongen', en jullie wilden niet luisteren? Daarom zie, wordt nu zijn bloed van ons verlangd. "

Hun schuld stijgt naar de oppervlakte en het gesprek is veranderd in wat ze hun broer Jozef hadden aangedaan. Ze beginnen hun zonde te erkennen, en ze geloven dat ze gestraft moeten worden. Beking was er, maar die was onvolledig. Bovendien was er geen openlijke bekentenis:

**Spreuken 28:13** Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze belijdt en verlaat, zal barmhartigheid hebben.

**Bemidbar/Numeri 32:23** ... wees er zeker van dat je zonde je zal vinden.

En Jozef hoorde hen, buiten hun medeweten:

**Bereshith/Genesis 42:23**

Hoewel Jozef enige vooruitgang zag, stuurde hij ze naar huis met een vervolgplan. Hij gaf opdracht om ieders geld terug in zijn zak te stoppen. Er zijn zoveel details in dit verhaal. Hoe kunnen we alles zien? Hoe kunnen we weten wat elke broer dacht? Hoe kunnen we weten wat Jozef dacht toen hij zich op dit punt afwendde en "weende"? **Bereshith/Genesis 42:24**

Jozef hield zoveel van zijn broers en zijn hart ging uit naar zijn veroordeelde broers. Hij wist dat Elohim hen zou veroordelen omdat de haat die ze voor hun broer hadden getoond zo intens was.

**1 Johannes 2:9** Wie zegt dat hij in het licht is en zijn broer haat, is tot nu toe in duisternis. 10 Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en er is in hem geen reden om te struikelen. 11 Maar hij die zijn broer haat,

*is in darkness and walks in darkness, and does not know where he is going, because the darkness has blinded his eyes.*

Now changing directions, let's consider what Ya'acov was thinking for the twenty plus years his favored son was missing. From Ya'acov's point of view, all evidence pointed to Yosef being dead. But there never was a body. Ya'acov also was given significant dreams from Elohim. In the first dream he saw the ladder reaching to the heavens. In the second dream, Elohim gave him orders to return to the land. When Yosef had his dreams, this is Ya'acov's response:

***Bereshith/Genesis 37:10*** *So he told it to his father and his brothers; and his father rebuked him and said to him, "What is this dream that you have dreamed? Shall your mother and I and your brothers indeed come to bow down to the earth before you?" 11 And his brothers envied him, but his father kept the word.*

Ya'acov "kept the word." Another way of translating it could be, "his father guarded the word" (i.e., the word of Yosef's dreams). Somewhere, deep inside of Ya'acov, perhaps he still harbored the hope that somewhere, Yosef was still alive. Logic told him, "no, Yosef is dead!" But the promise...the dreams.... He was not able to reconcile the death of Yosef with the dreams and with the firstborn status that had been given to Yosef. Ya'acov could not be comforted. A spark of hope remained, as the pendulum swung from hope to despair.

Through the years, Ya'acov's sons witnessed their father's agony and tortured soul. How all the sons come into unity over concern for their father will play a huge part in next week's parashah when Yosef reveals himself. Yosef the dreamer, the visionary, the interpreter of dreams, saw that which his brothers could not. In his position of power, he dedicated his life to others. He became the great provider for not only his family, but for all of Egypt. One more thing....Yosef knew he needed to erase the hatred his brothers had shown him:

***1 John 3:14*** *We know that we have passed from death to life, because we love the brothers. He who does not love his brother abides in death. 15 Whoever hates his brother is a murderer, and you know that no murderer has eternal life abiding in him.*

This year, the eve of Chanukah marked the 100th year anniversary of the liberation of the city of Jerusalem from the Ottoman Empire. British General Allenby entered the city with his troops in what what known as a Chanukah miracle. A short video

*is in duisternis en wandelt in duisternis en weet niet waarheen hij gaat, omdat de duisternis zijn ogen verblind heeft.*

Laten we nu eens kijken naar wat Ya'acov dacht over de meer dan twintig jaren dat zijn favoriete zoon vermist werd. Vanuit het gezichtspunt van Ya'acov wees elk bewijs erop dat Jozef dood was. Maar er was nooit een lichaam gevonden. Ya'acov kreeg ook significante dromen van Elohim. In de eerste droom zag hij de ladder tot de hemel reiken. In de tweede droom gaf Elohim hem opdracht om naar het land terug te keren. Toen Jozef zijn dromen had, is dit het antwoord van Ya'acov:

***Bereshith/Genesis 37:10*** *Dus vertelde hij het aan zijn vader en zijn broers; en zijn vader berispte hem en zei tegen hem: "Wat is deze droom die je hebt gedroomd: zullen je moeder en ik en je broers inderdaad voor jou komen buigen naar de aarde?" 11 En zijn broers waren jaloers op hem, maar zijn vader bewaarde het woord.*

Ya'acov "bewaarde het woord." Een andere manier om het te vertalen zou kunnen zijn, "zijn vader bewaakte het woord" (d.w.z., het woord van Jozef's dromen). Ergens diep in Ya'acov; misschien koesterde hij nog steeds de hoop dat ergens, Jozef nog leefde. De logica zei tegen hem: "Nee, Jozef is dood!" Maar de belofte ... de dromen ... Hij was niet in staat om de dood van Jozef te verzoenen met de dromen en met de status van eerstgeborene die aan Jozef was gegeven. Ya'acov kon niet worden getroost. Er bleef een sprankeltje hoop over, terwijl de slinger van hoop naar wanhoop zwaaide.

Door de jaren heen waren de zonen van Ya'acov getuige van de gepijnigde en folterende ziel van hun vader. Hoe alle zonen tot eenheid komen in bezorgdheid om hun vader, zal voor een deel de parashah van volgende week bepalen, wanneer Jozef zichzelf openbaart. Jozef de dromer, de visionair, de vertolker van dromen, zag wat zijn broers niet konden zien. In zijn machtspositie wijdde hij zijn leven aan anderen. Hij werd de grote voorziener voor niet alleen zijn familie, maar voor heel Egypte. Nog iets ... Jozef wist dat hij de haat moest uitwissen die zijn broers hem hadden laten zien:

***1 Johannes 3:14*** *We weten dat we van dood naar leven zijn overgegaan, omdat we de broeders liefhebben. Wie zijn broeder niet liefheeft, blijft in de dood. 15 Degene die zijn broeder haat, is een moordenaar en u weet dat geen enkele moordenaar het eeuwige leven in zich heeft.*

Dit jaar markeerde de vooravond van Chanoeka de 100e verjaardag van de bevrijding van de stad Jeruzalem uit het Ottomaanse rijk. De Britse generaal Allenby ging met zijn troepen de stad binnen in wat bekend staat als een Chanuka-wonder. Een korte video met een interview van

interviewing author Lenny Ben-David talks about the day and shares some amazing pictures - [Liberation of Jerusalem](#)

Shabbat Shalom and Chanukah Sameach!  
Ardelle

de auteur Lenny Ben-David vertelt over die dag en laat een aantal fantastische beelden zien - [Liberation of Jerusalem](#)

Shabbat Shalom en Chanukah Sameach!  
Ardelle